

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת שלי אייזנברג

התובעת

ע"י ב"כ עוה"ד שלומית סטורגנו

נגד

הנתבע

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

1. הצדדים הינם יהודים אשר ניהלו מערכת יחסים משנת 2008. ביום 20.12.2011 נישאון הצדדים זליז כדמו"י וביום 21.12.2011 נולדו ילדיהם. ילדיהם כבני חמש (להלן: "הקטינים"). הקטינים נולדו בהליך פונדקאות מתרומת ביצית ומזרעו של הנתבע. ביום 21.12.2011 ניתן לתובעת צו הורות כלפי הקטינים. יש לציין כי לנתבע שני ילדים מנישואיו הראשונים וילדה נוספת מחוץ לנישואין, כולם בגירים.

2. בפני בית המשפט תלויות ועומדות שתי תביעות שהגישה התובעת: תביעה רכושית. תביעה למזונות הקטינים.

3. למרבה הצער כל ניסיונות בית המשפט וב"כ הצדדים להביא את הצדדים לידי הבנות נוכח הנסיבות האישיות המורכבות של המשפחה לא צלחו. בתוך כך הופנו הצדדים להליך גישור בפני המגשר עו"ד יוסף שוורצברג, ואף הגיעו להסכמות משותפות, אולם לא הצליחו לשכללן לידי הסכם כולל וביכרו להמשיך להתדיין בפני בית המשפט. לפיכך נשמעו ראיות הצדדים ובסיומן ניתן צו לסיכומים בכתב.

התביעה הרכושית

טענות התובעת:

4. לטענת התובעת, במשך השנים היא שנשאה במלוא הוצאות המחיה של בני הזוג בעוד הנתבע רכש על שמו שלוש דירות, שתיים מהן הוא משכיר, וקרקע נוספת במצפה רמון. הנתבע דאג להתפתחותו האישית והכלכלית, שעה שהתובעת השקיעה את כל זמנה ומרצה בטיפול בבית.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיזוני:

- 1
2 התובעת טוענת כי עוד בטרם נישאו הצדדים, החתים אותה הנתבע על הסכם מקפח בנושא
3 הרכוש, הסכם אשר מעולם לא אושר בבית המשפט או קיבל תוקף של פסק דין. לפי ההסכם
4 לתובעת אין חלק ברכושו וזו שעה שמשך תקופה של למעלה מ-16 שנים התובעת היא זו
5 שמימנה את הוצאות המחיה של הצדדים, נשאה בכל הוצאות טיפולי הפוריות והפונדקאות,
6 והנתבע בזמן זה חסך כספים רבים ורכש נכסים נוספים.
7
8 .5 התובעת הינה מנהלת חשבונות אשר השתכרה בעבר 7,254 ₪. במהלך ההליך המשפטי חלתה
9 התובעת בטרשת נפוצה ולאור מצבה הבריאותי עובדת כעת במשרה חלקית ומשתכרת סך של
10 כ- 3,500 ₪ לחודש. לטענתה, הנתבע הינו מהנדס מחשבים אשר עובד ומשתכר כ-
11 25,000 ₪ בחודש. בנוסף לנתבע הכנסה מדמי שכירות של דירותיו בסך 5,300 ₪ ומקצבת
12 שיקום חודשית ממשרד הביטחון סך של 500 ₪. כמו כן, לנתבע מוניטין ונכסי קריירה אשר
13 נצברו על ידו בתקופת החיים המשותפים, והתובעת זכאית למחציתם.
14
15 .6 התובעת טוענת כי הינה זכאית למחצית מכלל הרכוש והכספים אשר נצברו במהלך תקופת
16 החיים המשותפים לרבות רכוש עסקי של הנתבע שנצבר במאמץ משותף של בני הזוג, שעה
17 ששניהם עובדים לפרנסת הבית ותורמים כל צד את חלקו לסל המשותף. התובעת מציינת כי
18 בבעלות הצדדים חשבונות בנק נפרדים, לטענתה הינה זכאית למחצית הזכויות אשר נצברו
19 בחשבונות הנתבע לרבות כל החסכונות, מכוח חוק יחסי ממון ומכוח חוקת השיתוף.
20
21 .7 התובעת פרטה כי בבעלות הנתבע דירה בפרדס חנה, דירה בקרית מוצקין שנרכשה על ידו
22 שנתיים טרם היכרות הצדדים עליה רובצת הלוואת משכנתא בה נשאו הצדדים יחדיו.
23 התובעת ציינה כי בדירה זו התגוררו בני הזוג מאז שנת עד שנת בנוסף בבעלות
24 הנתבע דירה בקרית חיים, בה התגוררו בני הזוג מאז שנת ועד לפירוד. בנוסף רכש
25 הנתבע קרקע במצפה רמון.
26
27 .8 התובעת עותרת למתן פסק דין הצהרתי, שיצהיר כי הינה הבעלים של מחצית הזכויות
28 בנכסים הרשומים על שם הנתבע, הגם שחלקם נרכשו לפני הנישואין ורשומים על שם הנתבע
29 בלבד. לטענתה, שאלת הבעלות אינה יכולה להיבחן אך ורק על פי הרישום הפורמאלי, באופן
30 המנוגד לתחושות צדק והגינות. בנוסף מדגישה כי מדובר בנכסים אשר שימשו למגורי
31 הצדדים במהלך שנות יחסיהם ונישואיהם.
32
33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

טענות הנתבע:

- 1
- 2 9. הנתבע טוען כי נכסיו מהווים רכוש נפרד שנצבר טרם הכרותו עם התובעת. הדירה בקרית
- 3 מוצקין נרכשה בשנת 1997 ללא משכנתא. הדירה בפרדס חנה נרכשה כחצי שנה לאחר שבני
- 4 הזוג עברו להתגורר יחדיו וחתמו על הסכם מכפיים שלו בלבד. הדירה בקרית חיים נרכשה
- 5 אמנם בתקופת החיים המשותפים, אולם הכספים ששימשו לרכישתה היו מתמורת דירה
- 6 שרכש הנתבע בטבריה טרם היכרותו את התובעת ונמכרה על ידו בשנת 1997.
- 7
- 8 10. לטענת הנתבע לאחר היכרות הצדדים, ביקשה התובעת לעבור להתגורר עמו בדירתו בקרית
- 9 מוצקין, שנרכשה על ידו ונרשמה על שמו עוד בטרם הכיר את התובעת. הנתבע מצוין כי
- 10 המגורים המשותפים לא היו רצופים מאחר וחדשות לבקרים נהגו הצדדים להיפרד. התובעת
- 11 היא זו אשר תמיד עזבה את הדירה והנתבע נשאר בדירתו.
- 12
- 13 11. הנתבע טוען כי תנאי למגורים המשותפים בדירתו בקרית מוצקין היה חתימת הסכם בין
- 14 הצדדים. ההסכם קבע הפרדה רכושית בנכסי הצדדים להווה ולעתיד. כן הסכימו הצדדים כי
- 15 כל אחד מהם יוותר עם חשבון בנק נפרד וינהל את נכסיו בהפרדה מוחלטת. האמור לעיל
- 16 התקיים לטענתו אף לאחר הנישואין.
- 17 לטענת הנתבע, הצדדים מעולם לא חיו בהרמוניה ולא קיימו חיי שיתוף ודינמיקה של מאמץ
- 18 משותף. כך לא ניהלו חשבון בנק משותף, התובעת מעולם לא השתתפה בשיפוץ/או אחזקה
- 19 של נכסיו, לרבות של הדירה ששימשה למגוריהם. כן לא השתתפה התובעת בתשלומי הלוואת
- 20 המשכנתא בגין נכסי הנתבע. הנתבע ציין כי היה שותף מלא בהוצאות ואחזקת הבית כפי
- 21 שנקבע מראש בין הצדדים ותביעת התובעת מנוגדת להוראות סעיף 5(א)(1) לחוק יחסי ממון
- 22 בין בני זוג ולפסיקה.
- 23
- 24 12. הנתבע פרט כי נוכח הדרישה בהליך פונדקאות חו"ל להיות ההורים נשואים, הוא נאות
- 25 להינשא לתובעת בשני תנאים: הראשון, שיתגוררו בבית משותף, והשני - שהתובעת תישא
- 26 בעיקר עלות הליך הפונדקאות. מאידך נטל על עצמו לטענתו, התחייבות למשך 21 שנים לפרנס
- 27 את הילדים שיוולדו, בהיותו בן באותה עת.
- 28
- 29 13. לטענת הנתבע יש לדחות טענות התובעת לשיתוף בהעדר הסכמה לשיתוף כעולה מההסכם
- 30 שנחתם בין הצדדים. עוד ציין, הפסיקה קבעה כי לא די בקיומם של נישואין כדי לקבוע כוונה
- 31 לשיתוף בנכס חיצוני, ויש צורך ב"דבר מה נוסף" שאינו מתקיים במקרה דנן.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

1 לטענתו, מעולם לא ביקש מהתובעת מידע על רכושה מתוך כיבוד ההסכם ביניהם. כן הדגיש
2 כי נכסיו נקיים מהלוואות, שעה שהתובעת לא השתתפה ברכישתם, לא באחזקתם ולא
3 במימון הלוואות שרצו על חלקם.
4
5 לעניין המוניטין טען הנתבע כי הכנסתו מסתכמת בסך של 8,185 ₪ בממוצע לחודש ואין לו
6 מוניטין. לטענתו נהג לעבוד כשכיר אולם למתכנת בגילו אין ביקוש ולכן הוא עובד כפריילנסר.
7 בסיכומיו פרט כי ביוסג קיבל מכתב על הפסקת עבודה ומאז עושה מאמצים למצוא
8 עבודה אחרת. יצוין כי הנתבע אינו חולק על זכותה של התובעת למחצית מזכויותיו
9 הסוציאליות באשר הן, אשר נצברו בתקופת נישואי הצדדים בלבד.

דין:

הסכם בכתב-מעמד

11
12
13 15. אין מחלוקת כי בין הצדדים נחתם הסכם בכתב. ההסכם אינו נושא תאריך אולם מטענות
14 הצדדים ניתן להבין כי נחתם בשנת 2017. סמוך לאחר היכרותם.
15 מפאת חשיבות ההסכם יובאו הוראותיו בשלמותן כדלקמן:
16 "1. מוסכם על שני הצדדים ל מעוניינת לגור בביתו של ברחוב
17
18 2. שני הצדדים מסכימים תכנס לגור בבית הנ"ל ללא תשלום שכ"ד בין היום
19 ובין בעתיד אך עם השתתפות בתשלומי הארנונה המים הביוב החשמל והטלפון בגין
20 המגורים בבית. כל זאת בתנאי לא יגרם שום נזק בגין תביעה כלשהי
21 לבעלות או לזכויות כלשהם (לרבות זכות מגורים בבית), על בית זה או על נכסים
22 שישנם בבעלותו או שיהיו בעתיד בבעלותו או שהם רשומים על שמו של
23 או שיהיו רשומים על שמו בלא שום תלות במשך הזמן תגור בבית זה, ובלי
24 שום תלות בכל עניין או דבר כלשהו.
25 3. מוסכם בזאת כי כל תביעה שתוגש ע"י לזכויות כלשהם על נכסים
26 ששייכים או שמוזכרים בסעיף 2, תהיה בטלה ומבוטלת על סמך הסכם
27 זה. במידה ותוגש אי פעם דרישה או תביעה מהסוג הנ"ל, מוסכם בזה כי התובעת
28 תפצה את במלוא סכום התביעה וכן בפיצויים על פי החוק וכן
29 התביעה תבוטל על ידה.
30 מאידך מוסכם בזאת כי לא יגרם שום נזק בגין תביעה על נכסים
31 שירשמו על שמה או נכסים שנמצאים בבעלותה או שיהיו בבעלותה ואם תוגש
32 תביעה לזכויות על נכסים אלו, תפודה ע"י במלוא סכום
33 התביעה וכן בפיצויים לפי החוק.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 4. מוסכם בזאת כי כל מה שנמצא בבית ברחוב _____ בולל הבית עצמו, לצורך
2 הסכם זה שייך _____ בלבד ובבעלותו המלאה בלבד, וזאת למעט בגדי נשים,
3 כלי מיטה, צלחות ומגבות".
4
- 5 16. מן המפורסמות כי בני זוג שלא נישאו זה לזה אינם זקוקים לאישור בית המשפט להסכם
6 שערכו ביניהם והעדר אישור כאמור אינו שולל תקפות ההסכם. אמנם סעיף 3 (ג) לחוק בית
7 המשפט לענייני משפחה מאפשר לבני זוג ידועים בציבור לאשר הסכם לחיים משותפים,
8 ואולם אין הוא מהווה דרישה בשונה מהוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג, החל על בני זוג
9 שנישאו זל"ז. (ראה בעניין זה בספרו של עו"ד אבישי גריידי "הסכם ממון וגירושין-אישור
10 וביטול", בעמ' 27-29).
11
- 12 כאמור, ביום _____ נישאו הצדדים. עם הנישואין הם לא מצאו לנכון לאשרר את
13 ההסכם בבית המשפט ולפיכך נשאלת השאלה, האם העדר האישור בבית המשפט לאחר
14 הנישואין שולל את תוקפו של ההסכם או שהוא עודנו מחייב?
15
- 16 17. שאלת תקפותו של הסכם ממון שלא אושר בבית המשפט, לא קיבלה מענה יחיד משמעו בהלכה
17 הפסוקה: היטיבה לתאר הסוגיק כבוד השופטת עדנה ארבל בבע"מ 4547/06 פלוני נ' פלונית
18 (פורסם בנבו):
19 "השאלה האם יש מקום להכיר בתוקפו של הסכם ממון שלא
20 אושר על ידי בית המשפט לא זכתה לתשובה חד-משמעית
21 בפסיקה, ויש לגביה דעות לכאן ולכאן, בתלות בנסיבותיו של כל
22 מקרה ומקרה. מחד גיסא, יש הסוברים כי אישור המוענק על
23 ידי בית משפט להסכם ממון מהווה תנאי לתקפותו, ומאידך
24 גיסא, יש הרואים באישור זה רובד נוסף להסכם שערכו בני
25 הזוג, אשר לפיו, גם הסכם ממון שלא אושר על גקי בית המשפט,
26 עשוי להיחשב להסכם תקף על פי דיני החוזים (לסקירה ממצה
27 של הגישות בעניין, ראו: ניסים שלם יחסי ממון ורכוש - הלכה
28 ומעשה 153-163 (2001))."
29
- 30 בהתאם להלכה הפסוקה בכל הנוגע להסכם ממון שלא אושר, קיים בפסיקה חריג על פיו
31 מקום שבו בני צדדים להסכם נהגו על פיו, יהיו הם מושתקים לטעון האחד כלפי משנהו
32 להעדר תוקף בהעדר אישור בית משפט וזאת על יסוד עקרון תום הלב. ראה לעניין זה ע"א

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 151/85 רודו נ' רודו (פ"ד לט (3) 186). חריג זה נועד למנוע מבן זוג להתחמק מהתחייבות
- 2 שבהסכם בטענה שההסכם לא אושר בבית המשפט.
- 3
- 4 .18 אקדים אחרית לראשית ואציין כי העובדה כי בני הזוג נישאו כ- 13 שנים לאחר חתימת
- 5 ההסכם ולא אישרו אותו בבית המשפט, אין בה כדי לגרוע מתוקפו ונפקותו של ההסכם.
- 6 מהתשתית הראייתית אשר הניחו בפניי הצדדים ניכר כי לאורך כל שנות חייהם המשותפות
- 7 עובר לנישואין ולאחר מכן, המשיכו הצדדים לפעול על פי הוראות ההסכם. שוכנעתי כי
- 8 הצדדים לא שינו בהתנהגותם את הוראות ההסכם לאחר הנישואין. (על כך יורחב בהמשך).
- 9 בנסיבות אלו ההסכם ביניהם שריר תקף ומחייב על אף כי לא אושר, זאת מכוח עיקרון תום
- 10 הלב ועיקרון המניעות.
- 11 "בכל הנוגע להסכם ממון שלא אושר כדון, אך הצדדים נהגו לפיו, קיימת דוקטרינה
- 12 פסיקתית המעניקה לו ככלל תוקף מעשי, מכוח עקרון תום הלב, השתק והמניעות"
- 13 (ראהב"מ 7734/08 פלני נ' פלונית, ניתן ביום 27.4.10, פורסם בנבו).
- 14
- 15 ובענייננו, נראה כי תכליתו של ההסכם עליו חתמו הצדדים, הינה הסדרת יחסיהם הרכשיים
- 16 כצופה פני עתיד. מעדויות הצדדים והחומר שנפרש בפניי התרשמתי כי בעת חתימת ההסכם
- 17 היה הנתבע בעל נכסים וביקש לשמור על הפרדה רכושית בבחינת "מה שלי- שלי, ומה
- 18 שלך- שלך", זאת שעה שבבעלות התובעת באותה העת לא היו נכסים. רוח הדברים בהסכם
- 19 היתה הדדית וברורה: לצדדים לא תהיה דרישה בנכסיו של רעהו, בהווה וככל שיהיו גם
- 20 בעתיד.
- 21 שוכנעתי כי הנתבע היה למוד ניסיון לאחר גירושו ונכנס למערכת היחסים עם התובעת
- 22 במודעות ורצון להפרדה רכושית, שעה שהתובעת הסכימה לכך וחתמה על ההסכם.
- 23
- 24 .19 ההפרדה הרכושית שנקבעה בהסכם, נשמרה לאורך חייהם המשותפים של הצדדים. התובעת
- 25 התגוררה בנכסיו של הנתבע ללא שנשאה בעלות דמי שכירות כאשר שני הצדדים נושאים
- 26 יחדיו בהוצאות אחזקת הבית, כפי שהסכימו בסעיף 2 להסכם.
- 27 הצדדים לא ניהלו מעולם חשבון משותף, הקפידו לשמור על חשבונות בנק נפרדים אליהם
- 28 הופקדו הכנסותיהם, ובתוך כך לא התערבו בעניינים הכספיים של האחר. ניכר אף כי לא
- 29 ידעו מה מצבו הכלכלי של האחר, שעה שכל אחד הקפיד לנהל את ענייניו הכלכליים בעצמו.
- 30 הצדדים לא רכשו כל רכוש משותף משך השנים. אף מעדותם בבית המשפט לא מצאתי כל
- 31 סממן שיכול להעיד על כוונת שיתוף כלכלית, נהפוך הוא, כל האינדקציות מחזקות את
- 32 ההתנהלות הרכושית הנפרדת בה חיו בני הזוג.
- 33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

1 ראה עדות התובעת בעמ' 19-22 לפרוטוקול (ההדגשות שלי ש.א.):
2 "ש. מפנה לסעיף 36 לכתב התביעה. למה התכוונת למאמץ משותף וסל משותף? היה לכם
3 חשבון משותף שכל אחד מכם הפקיד את המשכורת שלו לחשבון הזה?
4 ת. לא היה לנו חשבון משותף. התכוונתי שאני מימנתי את כל הכלכלה של הבית. הוא מימן
5 את הארנונה ואת כל הבתים שלו.
6 לשאלת ביהמ"ש, מבחינתי היה שיתוף....
7 ש. בהסכם כתוב במפורש שזה הסכם חוזי שאתם תתחלקו בהוצאות הבית. מפנה לסעיף 2.
8 כתוב שם שלמעט שכר דירה אתם תתחלקו בכל ההוצאות, ארנונה, חשמל מים. האם במשך
9 השנים שהתגוררת עם שאתם חצי חצי בהוצאות של הארנונה מים וחשמל?
10 ת. כן, אני שילמתי את החשמל. כל אחד שילם משהו בנפרד, אני שילמתי את החשמל
11 הטלפון והכבלים. הוא שילם את הארנונה כי יש לו הנחה...
12 ש. גם אם שילמת 452 לחודש כפול 12 חודשים, האם זה המאמץ המשותף?
13 ת. זה לא רק חשמל, זה כל הבית...
14 לשאלת ביהמ"ש, מה מימנתי חשמל וכבלים? אני אומרת את כל כלכלת הבית, כביסה,
15 אוכל, קניית מזון. בקושי קנה מזון ואני גם סחבתי...
16 לשאלת ביהמ"ש, אני טוענת שהבית בפרדס חנה הוא נכס משותף שנרכש במהלך תקופת
17 החיים המשותפים. הוא נרכש מכספו של אני לא ידעתי שום דבר על כספו. אצלי תמיד
18 הכל היה פתוח, הוא ידע כמה אני מרוויחה.
19 לשאלת ביהמ"ש, הוא לא רצה לשתף אותי על הכסף שלו.
20 לשאלת ביהמ"ש, איך היה השיתוף? היה שיתוף שאני קניתי בכספי.
21 לשאלת ביהמ"ש, הוא לא רצה לשאת בעלות טיפול הפוגיות, אני שילמתי הכל, צריך לשלם
22 על זריקות."

23
24 ראה עדות הנתבע בעמ' 26-30 לפרוטוקול:
25 "ת. כל מה שאמרת עכשיו מימנה את הכל זה בלוף ושקר מוחלט, תסתכלי בהסכם
26 וכתוב הוצאות משותפות. אני שילמתי ארנונה, מים ו-שתיים מתוך ארבע קניות שבועיות
27 ושתיים היא קנתה. היא יכולה להגיד מה שהיא רוצה.
28 לשאלת ביהמ"ש, זה מראה שבעצם התחלקנו בהוצאות, אני לא מימנתי אותה והיא לא
29 מימנה אותי....
30 ש. אני אומרת, נכון, ואז בטח היה לה היום כסף, כי היא לא היתה צריכה לשלם דבר.
31 ת. בעניין זה יש לי תהיות גדולות, כי עובדת 36 שנה. חוץ משנה אחת שידוע לי שהיא
32 גרה בשכירות לפני שהכירה אותי, היא גרה או אצל ההורים שלה או אצלי. היא לא שילמה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 משכנתא, כשהכרנו א היא הרוויחה 10 אלף. היא עשתה פעמיים בחודש פדיקור,
2 פעמיים בחודש תספורת, נוריד 2000 ש"ח, עוד 1000 ש"ח על אוכל, נשאר 7000 ש"ח. לאן הכסף
3 נעלם? נשגב מבינתי. אבל מאחר ולא התערבתי אצלה והיא לא אצלי – לא ידוע לי. אני כבר
4 הייתי קונה לי דירה".
- 5
- 6 20. מעדויות שני בני הזוג ברור כי במהלך החיים המשותפים הם נהגו בהפרדה רכושית כל העת.
7 דפוס התנהלות זה לא השתנה עם נישואיהם ואף לא לאחר לידת הקטינים. התובעת לא
8 הצליחה להוכיח כל סממן לכוונת שיתוף כלכלי. ההפרדה הרכושית אם כן, היתה כחוט
9 השזור לאורכה של מערכת היחסים בין הצדדים.
- 10 לפיכך, אין בעובדת נישואי הצדדים כדי לגרוע מתוקף ההסכם שנחתם ביניהם, על אף שלא
11 אושר על ידי בית המשפט. הצדדים המשיכו לנהוג על פיו, לא שינו משך השנים את ההסכם
12 בהתנהגותם ולכן לאור עיקרון תום הלב, ההשתק והמניעות, יש לראות את ההסכם כתקף
13 ומחייב.
- 14
- 15 21. על אף העדר אישור בית המשפט את ההסכם כדרישת סעיף 2 לחוק יחסי ממון, יש לראותו
16 בר תוקף במסגרת הסדר המשאבים בין הצדדים, לפי סעיף 5(א)(3) לחוק וניתן לאוכפו (ראה
17 בג"ץ 10605/02 יפה גמליאל נ' בית הדין הרבני הגדול, פורסם בנבו).
18 סעיפים 5(א)(3) לחוק יחסי ממון קובעים כדלקמן:
19 "5. הזכות לאיזון בפקיעת הנישואין
20 (א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג (בחוק זה - פקיעת
21 הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית ששווים של כלל נכסי בני הזוג למעט - ...
22 (3) נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן ביניהם."
23 על כן, יחול בעניינם של בני הזוג הסדר איזון המשאבים, בכפוף להסכם הכתוב ביניהם.
- 24
- 25 22. כאן המקום לציין כי בסיכומיה העלתה התובעת לראשונה טענה לבטלות ההסכם, "בשל
26 פגמים מהותיים". לטענתה, הוראות ההסכם הינן בלתי סבירות, בלתי שוויוניות ובלתי
27 הוגנות כלפיה. לטענתה הנתבע הפעיל עליה לחצים בלתי סבירים ופועל יוצא נהג הוא כלפיה
28 בחוסר תום לב המגיע לכדי עשיקתה והטעייתה.
29 טענה זו יש לדחות מכל וכל. ראשית, הטענה נולדה בשלב הסיכומים ויש בה משום הרחבת
30 חזית אסורה. לאורך ההליך לא נטענו ולא הוכחו עילות לביטול ההסכם, ואף התובעת לא
31 עתרה לכך בתביעתה. משכך דין טענה זו להידחות.
32 אף מחקירת התובעת ניתן ללמוד על הבנתה ומודעותה למהות ההסכם עליו חתמה. על אף
33 שטענה כי לא הבינה כי מדובר בנכסים נוספים, ההסכם מדבר ברורות ומפורשות ראה סעיף

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 2: "כל זאת בתנאי" לא יגרם שום נזק בגין תביעה כלשהיא לבעלות או לזכויות
2 כלשהן (לרבות זכות מגורים בבית), על בית זה או על נכסים שישנם בבעלותו או שיהיו
3 בעתיד בבעלותו או שהם רשומים על שמו של [] או שיהיו רשומים על שמו...".
4 נוכח דברים ברורים אלו תמוהה התכחשות התובעת בחקירתה וחוסר הבנתה כביכול לקיום
5 נכסים נוספים. כן יש לציין כי ההסכם נוסח באופן הדדי, ההפרדה הרכושית, כעולה
6 מההסכם, חלה על נכסי שני הצדדים ולא באופן חד צדדי.
7
8 ראה חקירת התובעת בעמ' 20 לפרוטוקול:
9 "ש. בהסכם שכרתת עם המשיב, האם ההסכם היווה תנאי למגורים עם []?
10 ת. כן.
11 ש. בהסכם עצמו כתוב במפורש שכל מה ששייך לך היום ומה ששייך לך בעתיד [] אין
12 זכות ברכוש שלך?
13 ת. מה שאני הבנתי מההסכם, מה שהוא הסביר לי, שזה הרכוש לגבי [] לי לא היה
14 רכוש [] היה את הבית, הבנתי שהבית שלו והוא לא משותף. לא ידעתי על עוד
15 רכוש...
16 ש. ומה שאת אומרת שאם ידעת על נכסים עתידיים לא היית חותמת ולא היית באה לגור
17 עם [] בדירה ברח' []?
18 ת. כן הייתי באה."
19
20 שיתוף ספציפי מכוח הדין הכללי:
21 23. כאמור נמצא כי ההסכם עליו חתמו הצדדים תקף ומחייב. ההסכם מבהיר במפורש כי
22 הצדדים בחרו להחיל עליהם משטר של הפרדה הרכושית: לתובעת לא תהא כל זכות בנכסי
23 הנתבע, בין אם מדובר בנכסים אותם 'הביא' הנתבע למערכת היחסים, ובין אם מדובר על
24 נכסים עתידיים. כמפורט לעיל, בני הזוג המשיכו לנהוג על פי ההסכם והתנהלו משך השנים
25 בהפרדה רכושית מוחלטת.
26 נוכח תקפות ההסכם, אשר מעגן את ההפרדה הברורה בנכסי הצדדים, לא יכולה התובעת
27 להישמע בטענת השיתוף בנכסים, ודי באמור בהסכם כדי לדחות טענותיה לשיתוף בנכסים.
28 כן הובהר כי ההסכם אינו מעלה שאלה פרשנית על אילו נכסים הוא חל. מתוכנו ברור כי הוא
29 חל על כל נכסי הנתבע, הן במועד חתימת ההסכם והן שירכשו בעתיד.
30
31 על אף שמצאתי כי ההסכם בין הצדדים שומט את הקרקע לקיום כוונת שיתוף ספציפית
32 כטענת התובעת, אבחן בבחינת למעלה מן הצורך, את טענת התובעת לזכויות שקמו לה
33 במרוצת השנים בדירת הנתבע מכוח השיתוף הספציפי.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 על פי סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון ופסיקת בתי המשפט הנחת המוצא היא כי נכס המצוי
 2 בבעלותו של אחד מבני הזוג בנקודת הפתיחה, נותר בבעלותו המלאה גם בנקודת הסיום, ואינו
 3 נכלל במסת הנכסים במסגרת הסדר איזון המשאבים. עם זאת, ההלכה קובעת כי סעיף 5(א)
 4 לחוק יחסי ממון אינו מונע יצירת שיתוף ספציפי מכוח הדין הכללי וכי הדברים אמורים גם
 5 על נכס "חיצוני" שנרכש על ידי אחד מבני הזוג טרם הנישואין (ראה ספרו של ניסים שלם,
 6 "יחסי ממון ורכוש- הדין והפסיקה", עמ' 142-143). הפסיקה העוסקת בשיתוף ספציפי
 7 בנכסים בוחנת את כוונת הצדדים, משך הנישואין, אינטרס ההסתמכות, מצג שהציגו הצדדים
 8 האחד בפני השניה, אינטרס ההסתמכות והציפייה הלגטימית.
- 9
- 10 24. במוקד הדיון מצויות 3 דירות וקרקע אשר רכש הנתבע טרם ובמהלך הנישואין:
- 11 1. דירה ברח' בפרדס חנה הידועה, (להלן: "הדירה בפרדס
 12 חנה"), דירה זו נרכשה בשנת 1987 ונרשמה בטאבו ע"ש הנתבע בשנת 1987.
- 13 2. דירה ברח' בקרית מוצקין הידועה, (להלן: "הדירה
 14 בקרית מוצקין") דירה זו נרכשה בשנת 1987 ללא הלוואת משכנתא ורשומה ע"ש הנתבע.
 15 בדירה זו התגוררו הצדדים משנת 1987.
- 16 3. דירה ברח' בקרית חיים הידועה, (להלן: "הדירה
 17 בקרית חיים"). בדירה זו התגוררו הצדדים החל משנת 1987. לטענת הנתבע דירה
 18 זו נרכשה בשנת 1987: רשמה בטאבו ע"ש הנתבע. דירה זו נרכשה תחת דירה קודמת
 19 של הנתבע בטבריה, שנרכשה טרם היכרות הצדדים ללא הלוואת משכנתא.
- 20 4. קרקע במצפה רמון שנרכשה במהלך תקופת החיים המשותפים ממשאבי הנתבע ונרשמה
 21 על שמו.
- 22
- 23 21. בכתבי טענותיה מדגישה התובעת את החשיבות שהעניקה פסיקת בתי המשפט לנכס חיצוני
 24 המשמש כדירת מגורים, כאשר לא ברור לאיזו דירה מבין שתי הדירות של הנתבע בהן נהגה
 25 להתגורר, התובעת מייחדת את טענותיה. שכן, בדירת הנתבע בקרית מוצקין התגוררו
 26 הצדדים משך כ- 9 שנים, ובדירת הנתבע בקרית חיים התגוררו הצדדים כ- 8 שנים. התובעת
 27 אינה מאבחנת בין הנכסים ועותרת לקבלת מחצית מזכויות כלל נכסי הנתבע.
- 28
- 29 22. רבות נכתב בפסיקה על ההכרה בשיתוף בנכס חיצוני בהינתן כוונת שיתוף מכוח הדין הכללי,
 30 בייחוד עת עסקינן בדירת מגוריהם של בני הזוג. ראה התפתחות ההלכה ברע"א 8672/00 אבן
 31 רומי נ' אבו רומי, פ"ד נו 6175 (1997) "דירת מגורים נתפסת ובצדק כנכס עיקרי בחיי אדם ובחיי
 32 משפחה, כקו וקורת לג, כמשלים את המזון, המשקה והבגד". (ראה דבריו של כב' השופט
 33 רובינשטיין בע"מ 9884/16 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו)).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיזוני:

- 1
- 2 ראה גם דבריו של כבוד השופט רובינשטיין בבע"מ 5939/04 פלוני נ' פלונית פ"ד נט(1) 665 :
- 3 "רוח העידן, פתיחת הדלתות לגישה שאינה 'פורמלית' בלבד הנאחזת ברישום הנכס, אלא
- 4 בוחנת מצבים חברתיים ואישיים למהותם, מרחפת על פני הפסיקה זה שנים באשר לשיתוף
- 5 הנכסים גם לגבי נכסים שנרכשו לפני הנישואין, ובייחוד דירת המגורים. ועם זאת בין
- 6 המנסחים את גישתם על בסיס רעיוני ערכי ובין המייסדים אותה על בסיס הסכמים,
- 7 יסכימו לדידי למצער כי בסופו של יום אין מנוס מבדיקת נסיבותיו של כל מקרה לגופו
- 8 כראוי, על פי הפרמטרים שתוארו בפסיקה שצוטטה לעיל, לשם יישום נאות, ולא זה המקום
- 9 להדרש לפרשנות סעיף 4 לחוק יחסי ממון בין בני זוג... בעיני בצד כל אלה, יש ביסוד
- 10 הדברים ציפיה להגינות ביחסים בין בני אדם בכלל – נגזרת של תום הלב החולש על המשפט
- 11 הפרטי... ואכן ככל שהתוכן המשותף שנוצק לקניין, ובוודאי לדירת המגורים של זוג
- 12 במשפחה, משמעותי יותר, וככל שהיתה שותפות נמשכת בחיי הנישואין, ולה ביטויים
- 13 מסוגים שונים, גם אם לא היו החיים הללו 'גן של ורדים' בכל עת ובכל שעה, כך מצדיקה
- 14 ההגינות כי תגבר ההתייחסות לחזקת השיתוף, בייחוד על נכס כמו דירת מגורים, קן
- 15 המשפחה."
- 16 (אעיר כי בפרשה שצוטטה לעיל, היה מדובר בבני זוג שחלה עליהם חזקת השיתוף ולא הסדר
- 17 איזון המשאבים, ואולם ניתן ללמוד מרוח הדברים על התפתחות ההלכה).
- 18
- 19 ביום 26.12.12, ניתן פסק דין ע"י כבוד בית המשפט העליון בבע"מ 1398/11, אלמונית נ'
- 20 אלמוני, פורסם בנבו. בסעיף 17 לפסק הדין סיכם כב' השופט דנציגר כדלקמן:
- 21 "על בן הזוג שמבקש שיתנו לו מחצית הזכויות בדירת המגורים שרשומה על שמו של בן
- 22 הזוג האחר, מוטל להוכיח – מעבר לקיומם של חיי נישואים משותפים, אף אם ממושכים –
- 23 קיומו של 'דבר מה נוסף' שיעיד על כוונת שיתוף בנכס הספציפי. מעיון בפסיקה עולה כי
- 24 במרבית המקרים בהם קיבלו בתי המשפט את טענת השיתוף, הוכח כי בוצעו השקעות
- 25 כספיות בנכס מצידו של בן הזוג הטוען לשיתוף והשקעות אלה היוו 'דבר מה נוסף' המעיד
- 26 על כוונת השיתוף."
- 27
- 28 23. נטל ההוכחה מוטל על התובעת בבחינת "המוציא מחברו" שכן כלל הדירות לגביהן טוענת
- 29 לשיתוף ספציפי רשומות על שם הנתבע.
- 30 אייחד דיון נפרד לכל אחד מנכסי הנתבע:
- 31
- 32 24. הדירה בקרית מוצקין – נרכשה בשנת [redacted] ללא הלוואת משכנתא ורשומה ע"ש הנתבע.
- 33 בדירה זו התגוררו הצדדים בשנים [redacted] בטרם נישאו. על פי ההסכם, התובעת היתה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 מעוניינת לעבור להתגורר עם הנתבע בדירה זו ולכן חתמו בני הזוג על ההסכם כתנאי למגורים
2 משותפים בידיעה כי התובעת לא תשלם שכ"ד ותשתתף בתשלומי הארנונה, המיס, הביוב,
3 החשמל והטלפון. וההסכם מדגיש באופן ברור את בעלותו של הנתבע בנכסיו וכי לתובעת לא
4 תהא כל זכות בנכסיו, "בלא שום תלות במשך הזמן" תגור בבית זה".
5
6 בדירה זו נהגו הצדדים להתגורר בהיותם ידועים בציבור. על פי הפסיקה הנהגת, הלכת
7 השיתוף בנכסים עשויה לחול גם על בני זוג החיים כידועים בציבור, בהתקיימם של תנאים
8 מסוימים, ראה דבריו של כב' השופט זגורי בתמ"ש (טב') 11-01-234 ס.ע נ.א (פורסם בנבו):
9 "ישנו דמיון רב בין המשטר של שיתוף רכושי בין בני זוג ידועים בציבור לבין בני זוג שנישאו
10 לפני תחולת חוק יחסי ממוון בין בני זוג, התש"ל"ג – 1973. הדמיון נובע מהרציונל המשותף
11 להחלת החזקה המשפטית על פי הנסיבות.
12 אותו היגיון ורציונל חל גם ביחס לבני זוג שלא נישאו ומקיימים זוגיות המוכרת במשפטנו
13 "כידועים בציבור". לפיכך, על בית המשפט לתור אחר קיומן של אינדיקציות ראייתיות
14 המעידות על התנאים לתחולתה של הילכת השיתוף בנכסים בין בני-זוג והם: קיום אורח
15 חיים תקין ביניהם ומאמץ משותף של שניהם ברכישת הנכסים או, למצער, בניהול משק
16 הבית המשותף ובגידול הילדים. בהתקיים תנאים אלה עשויה הילכת השיתוף לחול גם על
17 בני-זוג החיים יחדיו ללא נישואים (ע"א 4385/91 רחל סלם נ' רם כרמי, פ"ד נא(1) 337,
18 בעמ' 346 (1997)).
19
20 נטל ההוכחה הרובץ על הטוען לשיתוף רכושי הינו נטל כבד יותר מאשר על בן זוג נשוי הטוען
21 לשיתוף (ראה גם בג"ץ 4178/04 פלוני נ' בית הדין הרבני לערעורים, פ"ד סב(1) 235, פורסם
22 בנבו)
23
24 לא הונחה בפניי כל אינדיקציה שיכולה להעיד על כוונה ליצירת שיתוף כלכלי בין הצדדים.
25 אף בחקירתה מודה התובעת כי לגבי הדירה הספציפית בקרית מוצקין, הבינה כי לא היתה
26 לנתבע כוונת שיתוף.
27 ראה עדותה בעמ' 20 לפרוטוקול:
28 "ש. בהסכם שכרתת עם המשיב, האם ההסכם היווה תנאי למגורים עם ?
29 ת. כן.
30 ש. בהסכם עצמו כתוב במפורש שכל מה ששייך לך היום ומה ששייך לך בעתיד אין
31 זכות ברכוש שלך?"

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 ת. מה שאני הבנתי מההסכם, מה שהוא הסביר לי, שזה הרכוש לגבי [redacted]. לי לא היה
2 רכוש [redacted] היה את הבית [redacted]. הבנתי שהבית שלו והוא לא משותף. לא ידעתי על עוד
3 רכוש...
4 ש. ומה שאת אומרת שאם ידעת על נכסים עתידיים לא היית חותמת ולא היית באה לגור
5 עם אבי בדירה ברח' [redacted] ?
6 ת. כן הייתי באה...
7 ש. מהתשובה שלך אני מבין שאת לא ציפית שאבי יתן לך 50% מהרכוש שצבר לפני שהכיר
8 אותך. נכון?
9 ת. מה זאת אומרת לא ציפיתי?
10 ש. לא ציפית שאבי ייתן לך על זה שאת מתגוררת 50% מהרכוש שהיה לו לפני?
11 ת. אני ידעתי רק על [redacted]. לא ציפיתי לקבל את הרכוש שהיה לו לפני שהוא הכיר אותי."
12
13 25. בדירה זו כאמור, התגוררו הצדדים בטרם נישאו. ההסדר הרכושי ביניהם עוגן בהסכם עליו
14 חתמו וממנו ברור כי הנתבע לא רצה להעניק לתובעת כל זכות בדירה. הצדדים נהגו על פי
15 ההסכם וניהלו את חייהם בהפרדה רכושית מוחלטת, היתה ביניהם חלוקה ברורה של
16 תשלומי אחזקת הבית, הדירה לא שופצה, ולא בוצעו בה השקעות לא על ידי הנתבע ולא על
17 ידי התובעת. כאמור הדירה נרכשה מכספו של הנתבע עובר להיכרותו את התובעת, ללא
18 נטילת משכנתא. כך כי גם לא היה מאמץ משותף ברכישת הדירה, בתקופה זו התנהלו
19 הצדדים בחשבונות בנק נפרדים. מכל האמור ברי לא היתה כל כוונת שיתוף בדירה זו, ולו
20 ברמה המינימאלית ביותר, בייחוד בשים לב למודעתה של התובעת כי מדובר בנכס של הנתבע
21 אשר לה אין זכויות בו.
22
23 26. ומכאן לדירה בקרית חיים: בדירה זו התגוררו הצדדים בשנים [redacted], כאשר בשנת
24 [redacted] נישאו הצדדים ובשנת [redacted] נולדו הקטינים. מהמסכת העובדתית שהניחו הצדדים
25 עולה, כי דירה זו נרכשה בשנת [redacted] מכספי מכירה של דירה בטבריה שנרכשה ע"י הנתבע
26 טרם היכרות הצדדים ללא הלוואת משכנתא. מדובר איפוא בתחלוף של נכס.
27 לפי הלכת התחלוף, הדין החל על נכס אשר נרכש במהלך הנישואין ממקורות שנצברו על ידי
28 בן הזוג טרם הנישואין, הוא כדין החל על נכס שנרכש מלפני הנישואין. על כן יש לראות את
29 הדירה בקרית חיים כאילו נרכשה בטרם נישאו הצדדים.
30 אין מחלוקת בין הצדדים כי הנתבע הוא זה אשר רכש את הדירה בקרית חיים מכספיו שלו,
31 ראה לעניין זה חקירת התובעת בעמ' 21 לפרוטוקול:
32 "ש. איך הוא מימן את הרכישה של הבית ברח' [redacted] ?
33 ת. אני לא יודעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 ש. אני אגיד לך. מצורף לכתב ההגנה חוזה. היתה לו דירה לפני שהוא הכיר אותך בטבריה.
2 שהוא מכר אותה ומהכספים האלה הוא קנה את הדירה, ואת הלווית לו 30,000 ₪
3 שהיו חסרים לך.
4 ת. בחיים לא הלוויתי לו. לא היו לי סכומים כאלה. זה נכון שהוא מכר דירה בטבריה.
5 ש. ומזה הוא מימן את הדירה? למה את אומרת שאת לא יודעת?
6 ת. לא ידעתי איך הוא מימן. לא נכנסתי לדברים האלה...
7 לשאלת ביהמ"ש, אני לא טוענת שהדירה קנה. היא דירה משותפת לשנינו,
8 ברור לי שהוא קנה אותה מכספים שלו."
9
10 כעולה מחקירתה התובעת אישרה כי לא הייתה לה כל ציפייה להיות שותפה בדירה זו והיה
11 ברור לה כי מדובר ברכוש נפרד של הנתבע שנרכש ממשאביו הבלעדיים.
12 כמו כן, עם הולדת הילדים דיברו בני הזוג כי יש לשפץ הדירה הנ"ל ולהתאימה לקטינים. אין
13 מחלוקת כי בפועל, הדירה לא שופצה בכלל. לא זו אף זו, הנתבע התנגד לשיפוץ הבית, כעולה
14 מכתבי טענות התובעת, שכן העדיף בכספיו לבנות בית מעץ שיהווה מקור להכנסה נוספת.
15 אף דירה זו נרכשה על ידי הנתבע ללא הלוואת משכנתא, כאשר גם בדירה זו המשיכו הצדדים
16 להתנהל כאמור בהסכם שביניהם, התובעת לא נשאה בדמי שכירות, אולם השתתפה
17 בהוצאות אחזקת הבית על פי חלוקה ברורה שהיתה נהוגה בין הצדדים.
18 ראה עדות התובעת בעמ' 21 לפרוטוקול:
19 "לשאלת ביהמ"ש, אני ניהלתי את כל משק הבית ושילמתי את כל הכלכלה של הבית ולא
20 נשאר לי כלום.
21 לשאלת ביהמ"ש, במה אני שותפה? הוא שילם משכנתא בזמן שהיינו ביחד, על הבתים, אני
22 לא זוכרת על איזה בתים. אני לא ידעתי שיש לו משכנתאות, אני לא יודעת להגיד כמה...
23 ת. אני לא יודעת. אני לא ידעתי על שום משכנתאות. רק עכשיו כשבדקתי ראיתי שלאורך
24 כל השנים הוא שילם משכנתאות ואני מימנתי את הבית."
25
26 התובעת לא הוכיחה ולו בבדל של ראיה כי נשאה בכל הוצאות אחזקת הבית כטענתה, כאשר
27 הנתבע טען מנגד, כי חלוקת התשלומים ביניהם היתה מסודרת. (ראה בתקירתו בעמ' 26
28 לפרוטוקול).
29
30 27. בעמ"מ 1398/11 אלמונית נ' אלמוני (פורסם בנבו) ציין כב' השופט עמית מספר פרמטרים אשר
31 אינם מהווים רשימה סגורה לבחינת הסוגיה של שיתוף בנכס ספציפי. ביניהם יש לבחון האם
32 הדירה הובאה על ידי אחד מבני הזוג לנישואין, האם לבן הזוג יש נכס חיצוני אחר, אורך
33 התקופה בה הדירה היתה רשומה על שם אחד מבני הזוג, מספר השנים בהן התגוררו בדירה,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 אורך הנישואין, האם הלוואת המשכנתא שולמה במשותף, שיפוץ מסיבי, יצירת מצג בפני בן
2 הזוג השני ואווירה כללית של שיתוף של מאמץ משותף.
3
- 4 אם כן, בבחינת כלל הפרמטרים האמורים, שוכנעתי כי דרישת הפסיקה ל"דבר מה נוסף"
5 שיש בו כדי ללמד על קיומה של כוונת שיתוף בדירת המגורים, לא הוכחה בנסיבות. אין חולק
6 כי התובעת לא בצעה השקעות כספיות בדירה, אף לאחר הנישואין והולדת הילדים המשיכו
7 בני הזוג לנהל חשבונות בנק נפרדים, לא שילמו תשלומי משכנתא יחדיו. כן לא טענה התובעת
8 כי הוצג בפניה מצג של שיתוף. כעולה מהראיות, לא היה מאמץ משותף או "דבר מה נוסף"
9 כדי ליצור שיתוף בנכסים השייכים לתובע ורשומים על שמו בטאבו. ניכר מהתנהלות הצדדים
10 כי המשיכו להתנהל על פי ההסכם בכתב שנחתם ביניהם גם לאחר הנישואין, ולא נהגו
11 באווירת שיתוף ולו ברמה המינימלית ביותר.
12
- 13 כאן המקום לציין כי הפניית התובעת לבע"מ 1398/11 אינה יכולה לסייע בידיה, שם הוכח
14 שיתוף ספציפי על ידי הוכחה של מצגים נמשכים של הנתבע כלפי התובעת בדבר כוונתם
15 למכור את דירת המגורים ולרכוש תחתה דירה חדשה משותפת, בבחינת "דבר מה נוסף"
16 הנדרש להוכחת שיתוף ספציפי. התובעת לא טענה ולו ברמיזה כי הנתבע הציג מצג כלפיה
17 מצג כאמור, על בסיסו יכלה להסתמך. נהפוך הוא- מכלל הראיות ניכר דפוס התנהלות יציב
18 וגורף בדבר הפרדה הרכושית בה נקטו הצדדים, מראשית ההיכרות, דרך נישואיהם ואף
19 לאחר הולדת הקטינים.
20
- 21 ומכאן לדירת הנתבע בפרדס חנה- דירה זו נרכשה ב- _____, טרם נישואי הצדדים והם מעולם
22 לא התגוררו בה. כאמור, לא ניתן להתעלם מכוונת הצדדים כפי שבאה לידי ביטוי בהסכם
23 עליו חתמו. לא נלקחה משכנתא עבור רכישת הנכס, תשלום דמי השכירות מהנכס התקבל
24 בחשבון הבנק של הנתבע. התובעת לא הוכיחה גם לגבי נכס זה כוונה לשיתוף, או מאמץ
25 משותף ברכישתו. ראה לעניין זה עדותה בעמ' 22 לפרוטוקול:
26 "ש. לגבי הנכס שנקנה בפרדס חנה. ידוע לך באיזה שנה הוא קנה?"
27 ת. לא ידוע לי...
28 ש. ידוע לך באיזה מחיר הוא קנה את הבית בפרדס חנה?"
29 ת. לא ידוע לי."
30
- 31 גם כאן, כמו בשתי הדירות הנוספות, לא הוכח "דבר מה נוסף" כדרישת הפסיקה. התובעת
32 לא רק שלא הוכיחה מאמץ משותף ברכישת הנכס, אלא לא היה ברשותה מידע אודות
33 רכישתו: באיזו שנה נרכש, מאילו כספים ומה הייתה התמורה ששולמה בגינו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

30. התובעת לא הצליחה לסתור את טענת הנתבע כי הלוואת המשכנתא שנטל, נעשתה לצורכי כיסוי חובות למס הכנסה, ולא כהלוואה אשר נלקחה לצורך רכישת הדירות עצמן. הנתבע הבהיר כי הלוואות אלו סולקו בשנים 2011 ו-2012. הנתבע צירף מסמכים מתאימים אודות סילוק ההלוואה, הלוואה זו כאמור שולמה מחשבונו הנפרד ולתובעת לא היה כל קשר לפרעונה. ראה עדותו בעמ' 27 לפרוטוקול:
- 1 "ת. אני אסביר, לקחתי את המשכנתא לא בשביל הבית. הבית היה שלי. היה לי חוב במס הכנסה הייתי עצמאי, חוב של 250 אלף ₪, בשביל לקחת הלוואה על הסך הנ"ל דרשו ערבים, אבל אמרו לי שאם אקח חצי מזה 125 ש"ח במשכנתא על חצי במשכנתא על פרדס חנה לא תצטרך ערבים. והמשכנתא הזאת היתה כדי לכסות את חובי למס הכנסה. אלה ההלוואות שלקחתי."
31. הקרקע במצפה רמון: הצדדים הזכירו את הקרקע במצפה רמון כנכס שנרכש במהלך הנשואין. אולם התובעת, אשר עליה רובצת חובת ההוכחה, העלתה הטענה בעלמא, בשפה רפה וציינה כי הנתבע "רכש לאחרונה" קרקע במצפה רמון. התובעת לא פירטה באיזה מועד נרכשה הקרקע, מאילו כספים, כאשר לא נטען על ידה כי הקרקע נרכשה מכספיה שלה. ולכן, דין טענה זו של התובעת להידחות.
32. לסיכום, התובעת לא השקיעה מכספיה באף אחד מנכסי הנתבע, לא ברכישתם ולא בהשבחתם. הנתבע הבהיר לבית המשפט כי נוכח עבודתו כעצמאי רכש נכסי מקרקעין, שיהוו בבוא היום את הפנסיה שלו. ראה עדותו בעמ' 27 לפרוטוקול:
- 1 "ת. אלה כספי הפנסיה שלי ואסביר למה. פעם עצמאי לא היתה לו קרן פנסיה, היתה לו קופת גמל ואני הפקדתי לקופת גמל. בשנה מסויימת שאני לא זוכר, קופות הגמל הפסידו כספים ואני ראיתי שאני מפסיד כסף והחלטתי לקחת את הכסף שלי ולקנות נכסים, להשקיע בנדל"ן. לעצמאים לא היתה קרן פנסיה. זו הפנסיה שלי הדירות, שהיא רוצה לקחת לי.
- 2 "ש. מפנה שוב בסעיף 14. האם כל השנים חסכת וקניית?
ת. נכון. לא נסעתי לחו"ל, לא אכלתי במסעדות יוקרה, חסכתי, זה לא פשע."
33. התנהלותם של הצדדים לאחר חתימת ההסכם מעידה על רצונם לשמור על הפרדה, או לכל הפחות רצונו של הנתבע לשמור על הפרדה רכושית והסכמת התובעת לכך. התנהלותם אופיינה בהפרדה רכושית מוחלטת. לא הוכח כי לתובעת היתה ציפיה לגיטימית במהלך החיים המשותפים לקבל זכויות בנכסיו, נוכח הלשון הברורה והמפורשת בניסוח ההסכם. לא

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 הוכחה כל כוונה פוזיטיבית לשיתוף. הנכסים נותרו בבעלותו הבלעדית של הנתבע, התובעת
2 לא השביחה אף אחד מהנכסים, חשבונות הבנק של הצדדים היו נפרדים, כאשר הכנסות
3 הנתבע מדמי השכירות נכנסו לחשבונו הנפרד. התובעת לא היתה שותפה בניהול הנכסים
4 ובקבלת החלטות כלכליות לגביהם ובכלל. יצוין כי הנתבע אף התנגד להשתתף בטיפול
5 הפוריות, ראה עדותו בעמ' 28 לפרוטוקול.
6
- 7 מכל האמור לעיל, שוכנעתי כי אין זה המקרה להרחבת גבולותיה של דוקטרינת השיתוף .34
8 הספציפי בנכס. שוכנעתי כי קבלת עמדתה של התובעת לסעד של שיתוף ספציפי בנסיבות בהן
9 ההפרדה הרכושית היתה כה ברורה, מוחלטת ומפורשת, הינה צעד מרחיק לכת, ותהווה
10 פגיעה באוטונומיית הרצון בעיצוב הקשר הזוגי בין בני זוג, כפי שבאה לידי ביטוי בהסכם עליו
11 חתמו הצדדים, אשר מדבר בעד עצמו ובהתנהלותם לאורך השנים.
12
- 13 "אוכל רק לנוד לחיי נישואין שאין בהם שיתוף כלכלי מלא, אך הדבר אינו חריג בעולמנו"
14 דברי כבי השופט רובינשטיין בבע"מ 9884/16 שאזכר לעיל, בענייננו, לא רק שלא התקיים
15 שיתוף כלכלי מלא, אלא נהגה הפרדה רכושית מוחלטת. בהתחשב בגמירות דעת הצדדים כפי
16 שבאה לידי ביטוי בהסכם, בהעדר כל סממן אחר שמעיד על כוונת שיתוף, יש לדחות טענות
17 התובעת לזכויות בנכסי הנתבע.
18
- 19 לאור כל המקובץ, לא נולדה לתובעת זכות קניינית בנכסי הנתבע. יחד עם זאת, אין להתעלם .35
20 מכך כי מההסכם בין הצדדים כמו מהתנהלותם משך שנות הקשר הזוגי, הוענקה לתובעת
21 זכות חוזית. בהקשר זה, מעלה התובעת בסיכומיה טענות טענה לרישיון במקרקעין. לטענתה
22 הנה זכאית לפיצוי בגין ביטול הרשות שניתנה לה לגוף בדירת המגורים, ביטול שהותירה אל
23 מול שוקת שבורה. לטענתה מדובר במקרה מובהק בו תחושת הצדק מחייבת לכל הנחות מתן
24 פיצוי נכבד בגין ביטול הרישיון.
25
- 26 על ה "רישיון במקרקעין", ראה בספרו של עו"ד מוטי בניאן "דיני מקרקעין" עקרונות .36
27 והלכות (מהדורה שניה), עמ' 398-419 (2004):
28 "המציאות מלמדת כי בני המשפחה מעניקים לעיתים זה לזה רשות
29 להשתמש במקרקעין מבלי שלמי מהם יש כוונה ליצירת זכות קניינית
30 כלשהי במקרקעין.
31 ברישיונות מסוג זה, הרישיון נוצר ונמשך מכוח הקרבה המשפחתית
32 והיחסים ההרמוניים המשפחתיים והרישיון נפסק עם היפסקות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

1 הקרבה המשפחתית (במקרה של קשר נישואין) או "צינון" היחסים
2 המשפחתיים".
3

4 ראה גם מאמרה של פרופ' זלצמן "רישיון במקרקעין", הפרקליט מב(א) (1995), עמ' 24 :
5 "רישיון במקרקעין משמעו היתר או רשות שנתן נתבע המקרקעין לאחר,
6 להחזיק או להשתמש בנכס. "רשות במקרקעין" באה להבחין מהענקת
7 זכות במקרקעין שמאפייניה הם החזקה ושימוש בנכס, או שימוש בלבד.
8 כך, למשל, שכירות, שאילה או זיקת הנאה. הרשות נעדרת כוונת הקניה
9 של זכות בנכס, אפשר שהיא תהא מעוגנת בחוזה שנקשר בין הצדדים וכך
10 תצמיח למקבל הרשות זכות חוזית כלפי נתבע המקרקעין (להלן: רשות
11 חוזית), ואפשר שתינתן על ידי נתבע המקרקעין ללא כוונה ליצור
12 התחייבות חוזית, אקט של רצון טוב, או שתלמד משתיקתו ואי מחאתו
13 להחזקה או לשימוש שעושה אחר בנכס (להלן: רשות גרידא).....רשות
14 גרידא אינה מעניקה לנתבעיה זכות כלשהי כלפי נתבע המקרקעין. היא
15 בגדר היתר של רצון טוב שנותנו רשאי לבטלו בכל רגע" (הדגשות שלי-
16 ש.א.)
17

18 היטיב לתאר את מערך שיקולי הצדק אותם יש לבחון לצד ביטול הרישיון, כבי' השופט צבי
19 ויצמן בתמ"ש (כ"ס) 34479-11-09 ג.ד נ' ג.ד (פורסם בנבו):

20 "ההשתק הקנייני כמו גם עקרון תום הלב, מחייבים לבחון את טיבה של
21 מערכת היחסים שנוצרה, לא רק במשקפיו של הדין הפורמלי אלא גם על
22 פי שיקולי צדק, תוך בירור השאלה האם יהיה זה צודק בנסיבות העניין
23 הנדון לאפשר לנתבע המקרקעין לחזור בו מהרשות שנתן למשתמש
24 ולתבוע סילוקו מהנכס. בית המשפט, משיקולים של צדק, רשאי למנוע
25 את ביטול הרשות, או להתנות את הביטול בתשלום פיצויים בגין
26 ההשקעות שהשקיע המקבל או כנגד הנזק שנגרם לו, הכל על פי הנראה
27 נכון וצודק בעיני ביהמ"ש ותוך איזון האינטרסים של שני הצדדים -
28 המןשה והמוןשה (וראה לענין זה דברי כבי' הנשיאה כתוארה אז כבי' הש'
29 ד. ביניש ברע"א 2701/95 תחסין מודי אלדין כנען נ' אחמד עבד אלטיף
30 פד"י נ"ג (3) 151). וכפי שחידד את הדברים, כבי' הש' שמגר בענין רוזן -
31 לא בכל מקרה, בו ניתן רישיון ונתבע הנכס מבקש לבטלו דורש הצדק את
32 המשך קיומו של הרישיון, ויש מקרים בהם ניתן, למשל, להסתפק
33 בתשלום פיצויים, כפי שיש גם מקרים, בהם אין הצדק דורש אפילו את

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

1 תשלומם של פיצויים כלשהם; אף היפוכו של הדבר הוא הנכון, היינו, יש
 2 נסיבות, בהן תשלום פיצויים בעקבות סילוק ידו של נתבע הרישיון הוא
 3 דווקא שיכול לנגוד את תחושת הצדק. "ע"א 496/82 יצחק רחון ואח' נ.
 4 יגאל סלונים ואח' בע"מ, פ"ד לט(2) 337, 342 וכן ראו לענין זה ע"א
 5 463/79 ג'בראן נ' ג'בראן (1982) ובתמ"ש (חי') 17372/02 א.ג. נ' ד.ג.
 6 [פורסם בנבו] תק-מש 2007 (2) 378, 381 (2007)".

8 ומן הכלל אל הנסיבות דנן: שוכנעתי כי ביטולה של ההתחייבות החוזית אשר הוענקה לתובעת
 9 כרוך בפסיקת פיצוי זאת מכוח עיקרון תום הלב, שהוא עיקרון על בשיטת המשפט בארצנו.
 10 בצד ההשתק הקנייני על פיו לא זכאית התובעת לסעד, נכון יהיה להתוות דרך להחלת דין
 11 צדק, ובנסיבות הקונקרטיות אשר יפורטו להלן, להכפיף את ביטול הרשות בפסיקת פיצוי
 12 כספי ראוי.

13 ראה דבריה של המלומדת נינה זלצמן במאמרה המוזכר לעיל:

14 "שיקול הדעת המסור לבית המשפט מכוון ליתן פתרון צודק בנסיבותיו
 15 של המקרה "כל רשות ורשות ותנאי ביטולה תלויים בנסיבות המיוחדות
 16 שלה". (שם, עמ' 30-32; ועוד ראה לעניין זה פסק דינו של כב' הש' י.
 17 שקד שניתן לאחרונה בתמ"ש 328-12-10 ש.ע.נ' ב.ל. ואח' [פורסם בנבו]
 18 שניתן ביום 30.4.12)

19
 20 כפי שפורט לעיל, הצדדים הקפידו לשמור על הפרדה רכושית מובהקת ומוחלטת. הנתבע לא
 21 הכחיש כי במשך השנים חסך כספים ורכש נכסי מקרקעין שיבטיחו בבוא היום מחייתו לעת
 22 זקנה. וכיום, הינו בעל שלוש דירות ומגרש, שעה שהתובעת אינה בעלת נכסים כלל.
 23 בראשית הקשר בין הצדדים, הביעה התובעת את רצונה להביא ילדים לעולם. משכשלו
 24 הניסיונות להרות בדרך הטבעית החלו הצדדים בשנת 2003 בטיפולי פוריות שלא צלחו. בשנת
 25 2003 החליטו הצדדים על הליך פונדקאות, מתרומת ביצית ומזרעו של הנתבע. רק לאחר כ-
 26 15 שנות זוגיות נולדו הילדים, ולמרבה הצער כעבור שנתיים מיום לידתם, נפרדו הצדדים.
 27 המסע של התובעת להבאת ילדים משותפים לא היה בגדר נסיבות אותן יכלה לצפות בגיל 37
 28 עת הכירה את הנתבע. כך לא תיארה לעצמה כי המסע יארך כ- 15 שנים. משך כל אותן שנים
 29 השקיעה התובעת את כל מרצה, זמנה וממונה בהגשמת חלומה, בטיפולי פוריות ובהליך
 30 הפונדקאות. כעולה מעדות הנתבע אשר צוטטה לעיל, אין חולק כי הצדדים הסכימו ביניהם
 31 (כחלק מאותו דפוס של הפרדה רכושית) כי התובעת תישא בעלויות טיפולי הפוריות והליך
 32 הפונדקאות. ודוק, אין מדובר בגחמה חולפת של התובעת עליה בזבזה את כל כספה, אלא
 33 בהחלטה משותפת של שני הצדדים להביא יחדיו לעולם ילדים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיזוני:

- 1 ראה עדות הנתבע בעמ' 28 לפרוטוקול:
2 "ש. אתה לא רצית את הילדים?
3 ת. רציתי. אם לא הייתי רוצה לא הייתי עושה."
4
5 ברור כי התובעת השקיעה סכומי כסף בלתי מבוטלים לשם הגשמת חלומה, תוך הפניית כל
6 משאביה לאותה מטרה באופן שהוביל הלכה למעשה כיום, להעדר יכולת להבטיח את
7 עצמאותה הכלכלית. כיום, לאחר 17 שנים של חיים משותפים, לא צברה התובעת כל רכוש
8 או חסכונות. לא זו אף זו, תוך כדי ההליך חלתה התובעת ב'טרשת נפוצה' ונאלצה לעבור
9 לעבוד במשרה חלקית בשכר של 3,500 ₪ לחודש, כל זאת, כשהיא אמונה על טיפול בתאומים
10 בני חמש.
11
12 שוכנעתי, כי צירוף כלל הנסיבות המפורטות לעיל, בשים לב לכך, כי במהלך החיים
13 המשותפים הנתבע הצליח לחסוך כספים לרכישת מקרקעין ולחזק את מעמדו הכלכלי, בעוד
14 התובעת נותרה בלא כלום, כשהיא מסתמכת על הרשות שניתנה לה להתגורר בדירת הנתבע,
15 השעה שממונה הושקע אך ורק בניסיונותיה להביא ילדים לעולם ובהליך הפונדקאות יש
16 לנהוג על פי כללי הצדק. הרצון העו והמאמץ המשותף המתמשך להביא ילד משותף לעולם
17 ולהרחיב את התא המשפחתי, מצדיק מבחינת כללי הצדק מותן פיצוי כספי בגין אובדן
18 הרישיון. פיצוי כאמור יאפשר לתובעת לעמוד על הגליה לאחר שנים כה רבות בהן הקדישה
19 את עצמה ואת ממונה לטובת הרחבת המשפחה.
20
21 ראה דברי כב' השופט רובינשטיין בבע"מ 1059/17 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו) אשר היטיב
22 לתאר את חובתו של בית המשפט לעשות צדק בגדרי הדין:
23 "נזכור, זוגיות אינה רק עולם כלכלי... היא עולם של חגשות, אינטימיות, לעתים אהבה
24 ענקית ההופכת לאיבה ענקית לא פחות, ואלה גורמים שעלינו לשקול, בהצבת התיאוריה
25 ובמבחן המעשי. תפקיד בתי המשפט בסופו של יום הוא לנסות להגיע, בתוך מה שלפניהם,
26 לתוצאה שיש בה צדק, בגדרי הדין".
27
28 38. על כן, מצאתי לפצות את התובעת על דרך האומדנא, בסך של 180,000 ₪, אשר ישולם לידיה
29 בתוך 45 יום מהיום.
30
31 39. מוניטין: בכתב התביעה עתרה התובעת לקבוע כי לנתבע מוניטין, בסיכומיה נדמה כי זנחה
32 טענה זו, אשר לא הוכחה ולא בוססה ולו בבדל של ראייה. על כן דינה להידחות.
33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

40. זכויות סוציאליות: בסעיף 5 לכתב ההגנה מטעמו לא חלק הנתבע על זכאותה של התובעת לזכויות סוציאליות וזאת במהלך תקופת הנישואין בלבד. השאלה היא האם קמה לתובעת זכות בזכויותיו הסוציאליות שנצברו עד לנישואין, כעתירתה בתביעתה.

סבורני כי לאור אופיו של הקשר בין הצדדים והעדר השיתוף אשר אפיין את חייהם של הצדדים, אין לקבל טענת התובעת לשיתוף בזכויות סוציאליות טרם הנישואין. נדמה כי הצדדים בחרו שלא להינשא במשך שנים רבות עד להליך הפונדקאות. אין מדובר בבני זוג מנועי חיתון, אלא בבני זוג אשר בחרו באותן השנים לא להינשא מטעמיהם שלהם. במצב כגון דא יש לראותם כמי שדחו את הדינים החלים על בני זוג נשואים וביקשו הלכה למעשה שלא להחלים, ויש להיזהר בהחלת חזקת השיתוף עליהם. על בן הזוג הטוען לשיתוף במקרה כזה יוטל נטל כבד מזה הרובץ בנסיבות דומות על בן זוג נשוי, תוך הוכחה של כוונת שיתוף באמצעות ראיות נוספות (ראה לעניין זה פסק דינו של כב' השופט יהורם שקד בתמ"ש (ת"א) 11-06-43344 א' נ' צ', פורסם בנבו).

לאור הניתוח האמור לעיל לעניין כוונת השיתוף והפרדה הרכושית המוחלטת על פיה נהגו הצדדים, אין מקום לקבוע שיתוף בזכויות הנתבע בתקופה בה לא חיו הצדדים בשיתוף כלכלי. בהסכמת הצדדים אני קובעת כי זכויות שני בני הזוג שנצברו להם כתוצאה מעבודתם הינן משותפות מיום הנישואין ועד ליום הגשת התביעה.

תביעת המזונות

41. ביום 1.12.2019 נפסקו מזונותיהם הזמניים של הקטינים בסך של 1,300 ₪ לכל קטין וביחד 2,600 ₪ לחודש. מאחר ובני הזוג התגוררו תחת קורת גג אחת, חויב הנתבע לשאת במלוא הוצאות אחזקת הבית ובנוסף במחצית עלות המעון ובמחצית הוצאות בריאות של הקטינים. בדיון שהתקיים ביום 1.12.2019 לאחר שהתובעת עברה להתגורר בדירה שכורה ביחד עם הקטינים, עדכן בית המשפט את ההחלטה הזמנית והעמיד את דמי המזונות לכל אחד מהקטינים על סך של 2,050 ₪.

כיום, הנתבע מתגורר בדירה בבעלותו ואילו התובעת והקטינים מתגוררים בדירה שכורה בעלות חודשית בסך של 3,400 ₪.

טענות התובעת

42. לטענת התובעת, הכנסת הנתבע מעבודתו נעה בין 25,000-30,000 ₪. בנוסף זכאי הנתבע לגמלה ממשרד הביטחון בסך של 500 ₪ לחודש ולדמי שכירות בין נכסיו המושכרים בסך של 5,300 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

43. עד למחלתה השתכרה התובעת כמנהלת חשבונות 7,245 ₪ בחודש. מאז נוכח מצבה הרפואי, עברה לעבוד במשרה חלקית בהיקף של 4.5 שעות ביום בחברת והכנסתה עומדת על 3,500 ₪ בחודש. לטענת התובעת, מצבה הכלכלי הולך ומתדרדר לאור פיטוריה, מחלתה ומשלא נותרו לה חסכוניות.

בסיכומיה העמידה התובעת את צורכי כל אחד מהקטינים בסך של 3,750 ₪ ואלו כוללים הוצאת מזון וכלכלה, ביגוד והנעלה, צהרונים (1,000 ₪) בילויים, מתנות, ביטוח רפואי, וחוגים, קייטנות ונופשים (1,000 ₪). כמו כן עותרת לחייב הנתבע לשאת במלוא הוצאות החריגות של הקטינים לרבות הוצאות רפואיות והוצאות חינוך.

הוצאות המדור העמדו על סך של 7,850 ₪: דמי שכירות בסך של 3,400 ₪, תיקונים, חשמל, ארנונה ומים, כבלים ואינטרנט, הוצאות נסיעות ושונות. התובעת העמידה את חלקם של הקטינים בהוצאות המדור על סך 3,925 ₪ לחודש.

עוד עותרת התובעת לתשלום דמי טיפול, מאחר ולטענתה היא שמטפלת באופן בלעדי בקטינים מיום היוולדם, כשהנתבע אינו מסייע במשך השנים בגידולם.

טענות הנתבע

44. הנתבע מתכנת מחשבים במקצועו, עבד לטענתו רוב שנות עבודתו עבד בסיכומיו ציין כי ביום קיבל הודעה על הפסקת עבודתו בחברת ומאז עושה מאמצים למצוא עבודה אחרת. הנתבע טוען כי הכנסתו לשנת עמדה על 216,404 ₪ ברוטו. לאחר תשלום הוצאות, הכנסתו מעבודה מסתכמת בממוצע חודשי של 12,270 ₪. בצירוף הכנסותיו מדמי שכירות לאחר ניכויי מיסים, סך הכנסתו החודשית מגיעה ל-17,170 ₪ וזאת עד הגיעו לגיל פרישה בתוך שלוש השנים. (הנתבע בן שנים). לטענתו, בשנות הפנסיה הכנסתו הצפויה תהיה 5,000 ₪ מדמי שכירות וקצבת ביטוח לאומי בסך של 1,900 ₪, סך הכל 6,800 ₪ בחודש. נוכח גילו והכנסתו הצפויה עם הגיעו לגיל פרישה, טוען הנתבע כי יש לאמץ את ההחלטה הזמנית כפסק דין סופי.

הסכומים להם עותרת התובעת לטענתו מופרזים ומופרכים. על פי חישוב שערך הנתבע בסיכומיו יש להעמיד את צורכי כל אחד מהקטינים על סך של 1,255 ₪ לחודש. באשר להוצאות המדור ואחזקתו, טען כי יש לחייבו בשיעור של 40% שהינם 1,592 ₪. כמו כן לטענתו יש להפחית את דמי קצבת הילדים, סך של 338 ₪ מדמי המזונות.

45. הנתבע טוען בהתייחס להכנסות התובעת, כי היא הסתירה מבית המשפט שקיבלה סכום פיצויים בגין הפסקת עבודתה, בסך של למעלה מחצי מיליון ₪.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

דין:

- 1
2 בהתאם להוראת סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) התשי"ט-1959 (להלן: "חוק
3 המזונות"), אב חייב במזונות ילדיו הקטינים על פי הוראות הדין האישי החל עליו.
4 על פי הדין העברי, חייב אב יהודי במזונות ילדיו על מלאות להם 6 שנים, באופן אבסולוטי.
5 תקנת הרבנות הראשית משנת תש"ד, האריכה תוקף חיוב אבסולוטי זה עד מלאות לקטין 15
6 שנים.
7 מקור חובת המזונות בגילאי 15 ועד 18 שנים, בדיני הצדקה במשפט העברי. בשונה מחובת
8 המזונות עד גיל 15 המוטלת על האב בלבד, החיוב מדין צדקה חל על שני ההורים באופן שווה,
9 בהתאם ליכולותיהם הכלכליות.
10 (ראה לעניין זה- ע"א 591/81 פורטוגו נ' פורטוגו פד"י (3) 449; ע"א 135/80 בכור נ' בכור
11 פד"י (2) 358).
12 עד גיל 15 מחויב האב בצרכים ההכרחיים של הקטין. הפסיקה הגדירה את הצרכים
13 ההכרחיים כצרכים בסיסיים כגון כלכלה, ביגוד והנעה, בריאות, דיור והוצאות חינוך
14 בסיסיות. הצרכים שמעבר לכך, כדוגמת חופשות, חוגים, בילויים, הוצאות חינוך מעבר
15 למינימום הנדרש וכיוצא בזה, הינם בגדר מזונות מדין צדקה וכפופים כאמור לעיל, לתנאי
16 האמידות של שני ההורים.
17 יכולתו של האב לצורך קביעת היקף המזונות ההכרחיים תקבע לא רק על בסיס הכנסותיו
18 בפועל מעבודתו, אלא גם ממקורות אחרים העומדים לרשותו כגון חסכוניות, רכוש, כמו גם
19 פוטנציאל השתכרות על פי מקצועו וכישוריו.
20 הכלל קובע כי על האב להתאמץ "עד קצה גבול היכולת ולעשות כל שביכולתו לשם קיום
21 חובותיו כלפי משפחתו" (ראה לעניין זה ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פד"י מ(1) 147; ע"א
22 130/93 פרייס נ' פרייס, פד"י לח(2) 721).
23
24 47. בהתחשב בגילם של הקטינים, הרי שבהתאם לדין אישי חלה על הנתבע חובה אבסולוטית
25 לשאת במזונותיהם ההכרחיים.
26
27 48. הכנסותיו של הנתבע לא הוכחו כדבעי. הטענה כי הנתבע משתכר בין 25,000-30,000 ₪ לחודש
28 לא הוכחה במלואה. התובעת אמנם צירפה לתצהיר עדותה הראשית דפי בנק של הנתבע, מהם
29 עולה כי קיימות הפקדות חודשיות לחשבונו בסכומים לא מבוטלים הנעים בין 20,000-25,000
30 ₪, אולם דפי חשבון בנק אלו נכונים לשנת 2017 ויש לנכות מהם הוצאות, תשלומי ביטוח
31 לאומי ומיסים, שהנתבע מחויב בהם מתוקף היותו עצמאי.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 מאידך יש לומר, הנתבע לא המציא לבית המשפט דוח"ות מלאים או מסמך רשמי מרואה
2 חשבון שיכול ללמד על גובה הכנסתו המעודכנת לאחר כלל הניכויים. כן יש להביא בחשבון כי
3 קיימת לו הכנסה נוספת מדמי השכירות אשר לטענתו עומדים כיום על סך של 5,400 ₪.
4 באשר לטענת הנתבע על הפסקת עבודתו בחברת _____ בהיות הנתבע _____ כהגדרתו, יש
5 להניח כי יש לו לקוחות נוספים ואין להשליך מסיוס עבודתו בחברה אחת על העדר יכולת
6 השתכרות.
7 כן אין להתעלם מגילו של הנתבע, הקרוב לגיל פרישה, כאשר על פי החישוב שערך בסיכומיו
8 (אשר לא נסתר על ידי התובעת) כיום הכנסתו עומדת על סך של 17,270 ₪ ובשנות הפנסיה
9 תעמוד על סך של 6,800 ₪.
10 ראה חקירת הנתבע בעמ' 34 לפרוטוקול:
11 "ש. ואתה לא עוזר בנטל הגידול של הילדים. 3 נפשות חיות מסך של כ 4,800 ₪ ואתה אדם
12 אחד חי מסך של כ- 13 או 14 אלף ₪ וגם לא עוזר בגידול הילדים ולא רואה אותם בהסדרי
13 הראיה. אתה שלם עם עצמך?"
14 ת. אני לא מסכים עם שום דבר ממה שאמרת. אני בעוד 3 שנים הגברת השופטת או כל אדם
15 אחר לא יוריד לי את המזונות ל 90. אני עושה חשבון, לי יש סדר עדיפות, בניגוד
16 כשהיא הולכת, היא כמו ילד קטן שנכנס לסופר וחושב שהכל שלו. היא מוציאה את הכספים
17 ולא חושבת על מחר. אני חושב על מחר. אם את רוצה לדאוג לילדים – תדאגי שאני אהיה
18 בסדר ואז גם וגם הילדים יהיו בסדר. תפגעי בי והם לא יהיו. גם היא יודעת את זה."
19
20 הכנסת התובעת: כשעבדה במשרה מלאה כמנהלת חשבונות השתכרה כ- 7,000 ₪. בסיכומיה
21 טענה התובעת כי כיום עובדת במשרה חלקית ומשתכרת סך של 3,500 ₪ זאת לאור מחלתה.
22 התובעת לא צירפה מסמכים המלמדים על השינוי בתנאי עבודתה ובעת שנחקרה בבית
23 המשפט הייתה מובטלת:
24 בעדותה בעמ' 23 לפרוטוקול הבהירה נכון לאותו מועד:
25 "לשאלת ביהמ"ש, מה הכנסתי החודשית? אין לי הכנסה. אני מקבלת השלמת הכנסה
26 מבטוח לאומי 250 ₪ בחודש. אני בהליכים לקבלת קצבת נכות. הגשתי תביעה ודחו אותי
27 והלכתי לעורך דין כדי להגיש ערעור."
28
29 ניכר כי קיימים פערים בין יכולות הצדדים: בבעלות הנתבע נכסי מקרקעין, הוא משתכר מעל
30 הממוצע ויש לו תסכונות. מאידך התובעת עובדת במשרה חלקית, נעדרת רכוש וחולה במחלה
31 מורכבת המונעת ממנה אופק תעסוקתי בטוח.
32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 **50. נמכאו לצורכי הקטינים:** צורכיהם של הקטינים לא הוכחו באופן מלא שיכול להעיד על היקף
2 הצרכים הנטענים, דוגמת ביגוד והנעלה בסך של 600 ₪ לחודש, מתנות בסך של 400 ₪ לחודש,
3 הסעות בסך של 1,000 ₪ לחודש. נדמה כי התובעת פירטה את צורכי הקטינים על דרך
4 ההרחבה מבלי שביססה הצרכים באופן ההולם את הסכומים בהם נקבה.
5 אף בעדותה לא סיפקה הסברים המהווים בסיס לסכומים להם עתרה, ראה עמ' 23-24
6 לפרוטוקול:
7 "ש. חוגים וקייטנות נופשים – 1,000 ₪ לחודש עבור כל ילד.
8 ת. קייטנה עולה 1,500 ₪ לכל ילד פעם בשנה. עכשיו חוגים, ב-12 לחודש אני ארשום אותם,
9 רצייתי לדבר איתו. 150 ₪ לחודש לכל ילד. בינתיים חוג אחד ויש עוד.
10 ש. את כותבת שאת רוצה על רכישת מוצרים ותיקונים וכד', 1,000 ₪ לחודש.
11 ת. לא זכור לי כרגע, אבל יש תיקונים וכל מיני.
12 ש. הוצאות נסיעה 1,000 ₪, לאן הילדים נוסעים מהבית לגן?
13 ת. אני אצטרך לקחת אותם לחוגים. אין לי רכב. אם אני צריכה ללכת איתם לאיזה מקום.
14 ש. שונות 1,000 ₪, למה הכוונה?
15 ת. דברים שבאים במפתיע".
- 16
17 בנסיבות אלו על בית המשפט לאמור את צורכי הקטין על פי ניסיון החיים ויכולות הצדדים
18 כפי שהוכחו בפניו. (ע"א 68/82 נחום נ' נחום פ"ד לו (4) 667; ע"א 687/83 מזור נ' מזור פ"ד
19 לח (3) 29; ע"א 93/85 שגב נ' שגב פ"ד לט (3) 824). לא זו בלבד אלא שבית המשפט בתוך עמו
20 יושב ואינו כבול לפירוט שמסרו הצדדים ועל יסוד ניסיונו המקצועי יכול להעריך צורכיהם
21 של הזכאים למזונות. (ראה עניין מזור שאוזכר לעיל).
- 22
23 **51.** כן יש להתחשב בעובדה, כי הנתבע מקיים זמני שהות מצומצמים עם הקטינים. על פי עדותו
24 נפגש עם ילדיו פעמיים בשבוע, רק בשעה 18:00 למשך שעתיים שלוש ובסוף שבוע למספר
25 שעות בלבד ביום שישי, ראה הדברים אשר מסר בחקירתו:
26 "ש. ולפי המלצת התסקיר של פק"ס אתה אמור לראות את הילדים פעמיים בשבוע, משעה
27 4 ועד 8 וכל שבת שניה, אתה אמור לקחת אותם מהמוסד החינוכי ועד מוצ"ש, למה אתה לא
28 עושה את זה?
29 ת. כי היא לא עושה לי הנחה במזונות. אני צריך גם לפרנס ולשלם מזונות. אתם רוצים
30 שאשלם...
31 לשאלת בית המשפט – אני מצליח לראות את הילדים לפחות פעמיים בשבוע. למשל היום
32 אני אלך לראות אותם, כך סיכמתי איתה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

- 1 כל קיצבה ו/או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח לאומי בגין הקטינים, לרבות
2 קיצבת ילדים, מענק לימודים וכיו"ב, ישולם לתובעת בנוסף לדמי המזונות.
- 3 ה. כל הודעה ו/או מידע לרבות מסמכים, בכל הקשור לחיובי המזונות, שעל הורה אחד
4 להעביר להורה השני, יועבר באחד מאופני התקשורת הבאים - להלן: "**תקשורת
5 מתועדת**": **תקשורת סלולרית** (כגון: WhatsApp) / **מייל** / **דואר רשום**, כאשר ההורה
6 השולח איננו מחוייב להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את ההודעה אלא כי שלו;
7 לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את
8 ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את המידע/מסמכים.
- 9 ה. החל מיום / יישאו הצדדים בחלקים שווים ביניהם בהוצאות רפואיות **חריגות**
10 מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגן,
11 טיפולים פסיכולוגיים/ריגשיים, איבחונים לרבות איבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה
12 רפואית אחרת **חריגה** אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופ"ח ובכלל
13 זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, אלא א"כ
14 החזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן ע"י הורה אחד בלבד שאז רק ההורה המממן
15 זכאי להנות מהחזר זה.
- 16 כל הוצאה רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את
17 נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת המתועדת טרם הוצאת
18 ההוצאה/קבלת הטיפול, על מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים
19 מיום משלוח האסמכתא.
- 20 ה. החל מיום / יישאו הצדדים בחלקים שווים ביניהם בהוצאות החינוך על פי
21 דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית – **כדלקמן**: אגרות חינוך, שכר לימוד
22 וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוכית ו/או למסגרת החינוכית
23 לרבות ועד הורים, וכן צהרון, חוגים, שיעורי עזר (ע"פ המלצת הגורם הרלוונטי),
24 תנועת נוער, קייטנות.
- 25 ה. כל הוצאה **חריגה** אחרת שלא נכללת בס"ק ו-ז לעיל, יישאו בה שני ההורים בחלקים
26 שווים **ובלבד** ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת
27 המתועדת).
- 28 ח. הורה אשר יישא במלוא הסכומים בגין ההוצאות המפורטות בס"ק ה-ז לעיל
29 ("ההורה המשלם") יקבל מהורה השני ("ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור
30 לעיל, וזאת בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת
31 המתועדת דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי
32 שהמשלוח ייעשה לא יאוחר מחצי שנה לאחר ההוצאה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תיק חיצוני:

1 לחילופין רשאי ההורה החייב להודיע לאם בתקשורת המתועדת בתוך עשרת הימים
2 דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.
3 ט. חיוב המזונות המפורט בכל הסעיפים לעיל, כולל את השתתפות הנתבע בכל צרכי
4 הקטינים, מכל מין וסוג שהוא, לרבות מדור, והתובעת מתחייבת להשלים את כל יתר
5 צרכי הקטינים, מכל מין וסוג שהוא, לרבות – ולא למעט: מזון, כלכלה שוטפת, ביגוד
6 והנעלה, רכישת ציוד למסגרת החינוכית, הוצאות רפואיות שוטפות, וכיו"ב.

7

8

9

54. בנסיבות אלו להוצאות.

10

11

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיקים שבכותרת.

12

13

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ז, בהעדר הצדדים.

14

15

16

17

18

19

20

שלי איזנברג, שופטת